

ZESZYT DUSZPASTERSKI – I PIĄTEK MIESIĄCA

Rok 1. Zeszyt 10 (2 września 2022 r.)

Schemat materiałów na każdy I piątek

- *Msza św. z udziałem dorosłych (wstęp do Mszy św., Ewangelia, kazanie, modlitwa wiernych, nabożeństwo wynagradzające)*
- *Msza św. z udziałem dzieci (wstęp do Mszy św., kazanie, nabożeństwo wynagradzające)*

I PIĄTEK WRZEŚNIA 2022

(2 września 2022 r.)

„Dobry człowiek z dobrego skarbcza swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbcza wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta” (Łk 6,45)
Serce Jezusa, mówię i czynię tak, jakie jest moje serce.
Daj mi serce dobre.

I. Msza święta z udziałem dorosłych

1. Wstęp do Mszy świętej

Młodość i starość w naszym życiu dość łatwo jest określić. Już nie tak łatwo zweryfikować swoje serce, zwłaszcza w wymiarze duchowym – czy jest ono stare czy nowe. Przy przebitym i otwartym Sercu Jezusa Chrystusa chcemy w kolejny I piątek miesiąca prosić o serca nowe. I niech te nasze nowe serca będą zadośćuczynieniem za nasze grzechy i za grzechy każdego człowieka.

2. Ewangelia

Łk 5,33-39

„Wówczas oni rzekli do Niego: «Uczniowie Jana dużo poszczą i modły odprawiają, tak samo uczniowie faryzeuszów; Twój zaś jedzą i piją». Jezus rzekł do nich: «Czy możecie gości weselnych nakłonić do postu, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas kiedy zabiorą im pana młodego, i wtedy, w owe dni, będą pościli». Opowiedział im też przypowieść: «Nikt nie przyszywa do starego ubrania

jako łąty tego, co oderwie od nowego; w przeciwnym razie i nowe podrze, i łąta z nowego nie nada się do starego. Nikt też młodego wina nie wlewa do starych bukłaków; w przeciwnym razie młode wino rozerwie bukłaki i samo wycieknie, i bukłaki się zepsują. Lecz młode wino należy lać do nowych bukłaków. Kto się napił starego wina, nie chce potem młodego – mówi bowiem: „Stare jest lepsze”»”.

3. *Kazanie*

A. *Widzieć*

Człowiek ma doświadczenie młodości i starości, wieku młodzieńczego i starczego. Otaczamy się zarówno rzeczami nowymi, jak i starymi. Nawyki, które nam towarzyszą w codzienności, są i te stare i te nowe, ciągle nabywane. Niemożliwym jest określić, czy etap młodości konkretnego człowieka jest lepszy od wieku starczego. A może gorszy? Podobnie jest z rzeczami, z przedmiotami, co do których trudno jest rozstrzygnąć, że stare są złe a nowe dobre, bądź te stare lepsze, a te nowe gorsze. W Ewangelii dzisiejszej nie o chronologię chodzi, ponieważ nie da się tak zweryfikować i ocenić życia człowieka. Nie da się definitywnie określić i uznać jednego etapu życia za dobry, a inny za zły. Wyczuwamy, że to doświadczenie dobroci bądź zła pochodzącego od konkretnego człowieka to nie kwestia techniczna ani chronologiczna. Raczej widzimy w tym rodzaj procesu, nieustannego wysiłku, wydobywania z siebie dobra i co za tym idzie, epatowania tym dobrem. Wydobyć z siebie możemy tylko to, co jest obecne w jakiś głębokich pokładach wewnętrznych. Wydobywamy na zewnątrz siebie to, co mamy w środku, kim jesteśmy. Nie damy w spotkaniu z drugim człowiekiem tego, czego sami nie posiadamy. Kopalni węgla lub soli nie założymy w miejscu, gdzie pod ziemią nie ma takich pokładów. W takim przypadku

wysiłek wydobywania nie przyniesie rezultatów, a wręcz przeciwnie – zmęczy i sfrustruje człowieka.

B. *Oceniać*

Skoro nie o chronologię z dobrem i złem naszego życia chodzi, to zatem o co? O serce. Serce stare to takie, które nie jest zdolne przyjąć Boga i Jego miłości. Jest szereg rzeczy, które nie pozwalają nam na „nowość” serca. Wśród nich jest nieuznawanie swojego grzechu, nie rozpoznawanie go. Nie o sam grzech tu chodzi, ale o postawę wobec niego. Nowość serca ludzkiego tęskni za sercem sprzed grzechu pierworodnego. Choć zostaliśmy skażeni niewolą grzechu i ulegania słabościom, to jednak Jezus oddał na nas swoje życie. Dzięki temu nasze pragnienia o sercu sprzed grzechu pierworodnego mogą wciąż się skuteczniać. Sakrament spowiedzi św. staje się przestrzenią dającą mi nowość i świeżość serca. Ale też nowość i świeżość miłości. Serce nowe to serce otwarte na oścież na to, z czym Bóg przychodzi do człowieka. Serce stare to serce, które nie jest w stanie uznać jakiegokolwiek zmiany. Człowiek o starym sercu nie pozwala Bogu przyjść ze świeżością uzdrawiającej miłości. Wtedy trudno wydobyć z siebie to, czego się nie posiada. „Bo z obfitości serca mówią jego usta” (Łk 6,45b).

C. *Działać*

Serce Jezusa to sam Chrystus, który pokazuje człowiekowi, co w jego życiu i osobie jest najważniejsze. Co stanowi jego centrum. Od dziecka jego serce było kształtowane w nazaretańskim domu Maryi i Józefa zarówno przez modlitwę, jak i praktyczną miłość dnia codziennego. Jego serce było kształtowane w spotkaniach z ludźmi i intymnych spotkaniach modlitewnych z Ojcem w niebie. Obfitość Jezusowego serca nie wzięła się znikąd. Krok po kroku, dzień po dniu podtrzymywał więź z Ojcem, uzdalniając swoje serce do pełnego przyjmowania każdego

człowieka. Ta więź rodziła też w każdym napotkanym człowieku poczucie własnej godności. Jezus tak się spotyka z człowiekiem, że ten nigdy nie czuje się niżej niż On. Co więcej, spotkanie z Jezusem i wspólnota z Nim sprawia, że kłęką przed nami i obmywa nam nogi, a kiedyś każe nam zasiąść do stołu i będzie nam usługiwał. W I piątek miesiąca przeżywamy tajemnice Najświętszego Serca Pana Jezusa. Niech sakrament pokuty i Eucharystii sprawi, że doświadczymy w sposób dosłowny otwartego na krzyżu Serca Jezusowego.

4. *Modlitwa wiernych*

Adorując Najświętsze Serce Jezusa, zawierzajmy Mu swoje serca:

- Módlmy się za Kościół powszechny, by pomimo przeszkód głosił prawdę o Bogu, który kocha. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za ludzi zamkniętych z różnych powodów na innych, by byli zdolni odnaleźć w sobie potrzebę kochania. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za dzieci i młodzież rozpoczynający nowy rok szkolny, by byli wierni spowiedzi i Mszy św. w pierwsze piątki miesiąca. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za tych, którzy uporczywie trwają w grzechach ciężkich. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za zmarłych poległych w walkach o wolność naszej Ojczyzny, za zmarłych czcicieli Serca Jezusowego i za wszystkich wiernych zmarłych. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za nas, byśmy ze swojego serca wydobywali tylko rzeczy dobre. *Ciebie prosimy...*

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

5. Adoracja wynagradzająca dla dorosłych

Panie, Jezu Chryste, Twoje Serce jest obecne pośród nas i dla nas w Sakramencie Twojej miłości. Kłaniamy Ci się Panie i uwielbiamy Ciebie.

Ty w wieczór przed Twoją Męką dałeś nam siebie w Najświętszym Sakramencie, gdy w swoje dłonie wzięłeś chleb i wino i wypowiedziałeś nad nimi słowa przemienienia. Dziękujemy Ci, za tę wyjątkowy „wysilek” i miłość Twojego Serca.

Bądź uwielbiony, bądź wywyższony, bądź pochwalony Panie nasz. Jednak same tylko słowa nawet najbardziej rozradowanego, szczęśliwego serca ludzkiego, to zbyt mało. Dlatego prosimy, aby Duch Święty uczył nas Tobie dziękować pięknym życiem. By skarbiec naszych serc był wypełniony wiarą, zawierzeniem Tobie, dobrymi czynami i słowami utkanymi z miłości.

Ponieważ jednak nie zawsze z naszych serc wydobywamy dobro, to teraz wpatrując się w Twoje Eucharystyczne Serce pragniemy Cię przeproszać.

Będziemy powtarzać: przyjmij nasze przeproszenie.

- *Za to, że czasem z naszych ust wychodzi mowa szkodliwa, raniąca bliźniego,*
- *za gniew, uniesienie, wrzaskliwość, znieważanie bliźniego, za złość, zapalczywość i gorzkie słowa,*
- *za brak gorliwości w modlitwie za siebie, za bliskich i za tych, których trudno nam kochać,*
- *za to, że nie zawsze jesteśmy wzorem pełnienia dobrych uczynków i życia prawego,*
- *za to, że nasze serca skrywają czasem obłudę i miłość nie jest bezinteresowna,*
- *za to, że nie potrafimy szczerze weselić się z tymi, którzy przeżywają radość i płakać ze smutnymi,*

- *za to, że pozwalamy, aby zwyciężało nas zło, zamiast zwyciężać zło dobrem.*

Najdroższe Serce naszego Pana, niestety sami nie jesteśmy w stanie zbudować w sobie takiego serca, na jakie oczekujesz, dlatego prosimy – niech Twój Święty Duch stwarza w nas serca czyste, wierne, kochające, by z nich zawsze wydobywało się dobro i przynosiło pożytek bliźniemu. Zamieszkaj w sercach naszych i przemieniaj je na wzór Serca Twego.

Litania do Serca Pana Jezusa

Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusowemu

II. Msza święta z udziałem dzieci

1. Wstęp do Mszy świętej

Serce Jezusa, wpatruję się w Ciebie, by odkrywać Twoją miłość do każdego z nas. Ty miałeś dobre Serce, dlatego nigdy nikogo nie zraniłeś złym słowem, za to ranionych przez innych brałeś w obronę. Proszę, niech Twoja Eucharystia leczy nasze wnętrza, aby w skarbcu naszych serc były tylko dobre myśli, pragnienia i dobre słowa, którymi będziemy obdarzać innych: rodziców, rodzeństwo, nauczycieli, kolegów...

2. Kazanie

Temat: *Skarbiec mojego życia.*

Cel główny:

- *chcę dzięki łasce Pana Jezusa napętnić moje serce dobrymi skarbami, chcę zobaczyć, jakie skarby ukrywa moje serce.*

Pomoce:

- *„apteczka z krzyżem”, Pismo Święte, papierowe serduszka, serce Pana Jezusa, dwa kartonowe pudełka: złote – skarbiec dobra i czarne – skarbiec zła, kartki z sentencjami.*

Opcjonalnie:

- *kolekcja samochodzików, lalek, pluszaków.*

A. Wstęp:

- *Kapłan rozpoczyna rozmowę z dziećmi na temat kolekcjonowania różnych przedmiotów. Jeśli jest taka możliwość, prezentuje wypożyczoną od dzieci kolekcję, np. samochodzików, pluszaków, lalek itp.. Krótko o nich opowiada.*

- *Szymon lubi kolekcjonować modele samochodów, zna marki wszystkich posiadanych aut. W przyszłości chce zostać kierowcą i chce mieć piękny samochód.*
- *Zuzia ma kolekcję lalek, które ubiera, czesze, bo chce zostać projektantką mody.*

Zuzia i Szymon umieścili swoją kolekcję w najbardziej widocznych miejscach swoich pokoi. Te przedmioty są dla nich bardzo ważne. To są ich skarby.

- *Następnie, przez chwilę, kapłan rozmawia z dziećmi o tym, co one zbierają i dlaczego tym się interesują.*

B. Opowiadanie:

- *W dalszej kolejności kapłan zapowiada, że zaprezentuje swoje skarby, które gromadził przez wiele lat. Aby wzbudzić ciekawość dzieci, ksiądz wnosi „duże, złote pudełko” i przez chwilę rozmawia o ewentualnej zawartości skarbcza.*
- *Jak myślicie, jakie skarby zostały ukryte w tym skarbcu?*
- *Po krótkiej wymianie zdań prosi, by dzieci otworzyły skarbiec i zobaczyły, co się w znajduje. Pusty skarbiec będzie zaskoczeniem dla dzieci, które powoli będą odkrywać, że skarby mogą być także „niematerialne”, niewidoczne dla oczu.*
- *Ksiądz daje świadectwo, że jego skarby na pewno zostały tam złożone, a dlaczego ich nie widać, to z pewnością pomoże nam rozwiązać Pan Jezus. Z „apteczki z krzyżem” kapłan*

wyciąga Pismo Święte i odczytuje tekst z Ewangelii św. Łukasza 6,45:

„Dobry człowiek z dobrego skarbcza swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbcza wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta”.

C. Analiza tekstu:

- *Jak Pan Jezus nazywa skarbiec w którym przechowujemy nasze skarby?*
- *Pan Jezus wymienił dwa rodzaje skarbców, w których człowiek może przechowywać swoje skarby. Jakie to rodzaje?*

D. Komentarz:

Skarbcem jest nasze serce. W naszym wnętrzu, w naszym sercu nosimy wiele skarbów, które nie są widoczne dla oczu. W skarbcu dobra znajduje się dobro a w skarbcu zła przechowujemy zło. Dobre czyny pochodzą z dobrego skarbcza, dobrego serca. Złe czyny pochodzą ze złego skarbcza, złego serca.

Przyniesiony przeze mnie skarbiec jest symbolem mojego serca. (Aby dzieci zapamiętały, że serce jest naszym skarbcem – do pudełka przypinamy rysunek serca).

Moich skarbów nie można jednak zobaczyć „gołym okiem”. Nawet rentgen nie będzie w stanie zobaczyć tego, co jest ukryte w moim wnętrzu, w moich myślach.

– Jakie skarby tam przechowuję?

Są to najważniejsze myśli, wskazówki, które pomagają mi dobrze żyć.

Kapłan kontynuuje swoje opowiadanie: Wiele lat temu mama często powtarzała mi: „Nie czynj drugiemu, co tobie niemiłe”. Pan Jezus nauczył mnie, że *wszystko, co uczyniłem jednemu z tych braci najmniej-*

szych, *Jemu uczynilem*” (Mt 25, 40). Moim skarbem jest nauka św. Pawła: „Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”. Zapisane na kartkach sentencje ksiądz wrzuca do złotego skarbca.

Pan Jezus uczy nas, że może być skarbiec doby (*złote pudełko*) i skarbiec zły (*czarne pudełko*). Musimy uważać, co gromadzimy w naszych sercach. Jakie myśli, słowa stają się dla nas ważne.

→ *Aby uświadomić dzieciom proces gromadzenia dobrych i złych myśli, kapłan prezentuje zapisane na kartkach sentencje, odczytuje je a następnie pyta dzieci:*

- *Czego nas uczy dana sentencja i do jakiego skarbca należy ją włożyć?*

→ *Prezentacja sentencji:*

- *„Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest (...)” 1Kor 13, 4*
- *„Znalezione nie kradzione”*
- *„Więcej szczęścia jest w dawaniu niż w braniu” (Dz. 20, 35)*
- *„Dobry zwyczaj nie pożyczaj”*
- *„Nie kradnę, ja tylko pożyczam na wieczną pamiątkę”*
- *„Ja nie ściąggam, ja tylko dwa razy szybciej wykonuję swoją pracę”*
- *„Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego” Mt 22,39*

→ *Po wykonanym zadaniu kapłan przypomina naukę Pana Jezusa: **Z obfitości serca mówią usta**. To znaczy, że nasze postępowanie, nasze czyny wskazują na to, jakie jest nasze serce.*

→ *Aby ukazać dzieciom bezpośredni związek między sercem a naszymi czynami, kapłan przedstawia dwie historie, któ-*

rych zakończenie zależeć będzie od tego, do jakiego skarbcza sięgniemy i jaki skarb stamtąd wydobędziemy.

E. Historia nr 1 (skarbiec dobry)

„Na szkolnym korytarzu leży piękny nowy smartphone. Rozglądasz się ... nikogo nie ma w pobliżu. Zastanawiasz się przez chwilę, co z nim zrobić? Pytasz swojego serca o radę.

→ *Z dobrego skarbcza wyciągamy sentencję **Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.***

- *Do czego zachęca nauczanie Pana Jezusa?*
- *Jaki zakończenie będzie miała ta historia?*
- *Jak będzie wyglądało zakończenie tej historii, gdy ze złego skarbcza wyciągniemy odpowiedź: **Znalezione nie kradzione?***

F. Historia nr 2 (skarbiec dobry)

Starsza Pani, którą znasz ze swojego bloku, podczas robienie zakupów w sklepie potknęła się. Boli ją noga. Nie wzięła telefonu i nie może skontaktować się ze swoją rodziną. Prosi, byś zadzwonił pod numer, który Ci podyktuje.

→ *Ze skarbcza dobra kapłan wyciąga odpowiedź: **Większa radość jest w dawaniu niż w braniu.***

- *Do czego zachęca nas ta myśl?*
- *Jak zakończy się to opowiadanie*
- *Jak zakończy się to opowiadanie, gdy ze skarbcza zła wyciągniemy odpowiedź: **Dobry zwyczaj nie pożyczaj.***

G. Zakończenie:

Dziś Pan Jezus udzielił nam bardzo ważnej nauki. To kim jesteś, jakie będzie twoje życie, zależy od twojego serca, od tego jakie skarby w nim zgromadziłeś. Dobre serce, które zgromadziło dobro, rozdaje dobro. Złe serce może dać tylko zło.

→ *Kapłan rozdaje dzieciom papierowe serduszka. Trzymając je w rękach dzieci zastanawiają się jakie są ich serca?*

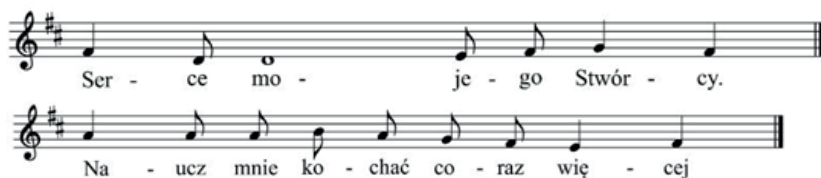
- *Czy moje serce jest dobrym skarbcem?*
- *Czy nie wrzucam do mojego serca niewłaściwych myśli, które sprawiają, że mój skarbiec jest zły i moje postępowanie jest złe?*
- *Dlaczego zło ma dostęp do mojego serca? Może nie słucham rodziców, nauczycieli i Pana Jezusa?*

Panie Jezu, Twoje Serce jest przepelnione miłością. Naucz mnie naśladować Ciebie. Ulecz moje serce z tego, co złe. Oddaję Ci moje serce i proszę o dar uzdrowienia.

→ *Po tej modlitwie dzieci składają serduszka w sercu Pana Jezusa, które znajduje się na stoliku z darami ofiarnymi, by następnie zanieść je w darze ofiarnym*

III. Adoracja wynagradzająca dla dzieci

Prośmy Jezusa, który ma otwarte i kochające serce, by podarował nam serca dobre. Chcemy prosić, by nasze serca były skarbcem dobra.

Serce mojego Stwórcy – *naucz mnie kochać coraz więcej.*

Serce Bożego Syna

Serce dające Ducha Świętego

Serce będące pod sercem Maryi

Serce Dzieciątka Jezus

Serce posłuszne Rodzicom

Serce naszego Brata

Serce wiernego Przyjaciela

Serce najlepszego Przewodnika

Serce cierpliwego Nauczyciela

Serce Dobrego Pasterza

Serce cierpiące i zranione na krzyżu

Serce Zmartwychwstałego Pana

Serce bijące w Eucharystii

Serce przebaczące w spowiedzi świętej

Serce pełne miłości dla nas

Serce pragnące naszej świętości

Serce zawsze przy nas obecne

Serce pocieszające serca smutne

Serce pragnące naszego szczęścia

Pieśń na zakończenie:

„Sercem kocham Jezusa, sercem kocham Jezusa.

Zawsze będę Go kochał. On pierwszy ukochał mnie”.

